

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2022, declarat de avocata Natalia Pahopol, în numele inculpatului

Chirtoacă Constantin XXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 29.11.2018 – 18.04.2022,
instanța de apel 16.05.2022 – 29.06.2022,
instanța de recurs: 26.09.2022 – 14.12.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 18 aprilie 2022, Chirtoacă Constantin a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități ce țin de gestionarea drogurilor și analogilor acestora pe un termen de 4 ani, din momentul pronunțării sentinței.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Brînzan Veaceslav, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

De la inculpați s-au încasat, solidar, în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 4200 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Chirtoacă Constantin, acționând intenționat și împreună cu Brînzan Veaceslav, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, a intrat în posesia substanței stupefiante, care conform raportului de

expertiză nr. XXXX din 15.05.2018, reprezintă cannabinoidul sintetic MDMA(N)-2201 (C₂₀H₂₈FN₃O₃), care, potrivit răspunsului nr. 3898 din 27 septembrie 2018 de la Comitetul Permanent de Control asupra Drogurilor din cadrul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, constituie un analog al substanței stupefiante - cannabinoidul sintetic 5F-AMB, cu cantitatea totală de 1,945 gr. care, conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006 (poziția 193), reprezintă cantități deosebit de mari, pe care le-a păstrat la domiciliul lui Brînzan Veaceslav, situat în mun. Chișinău, str. P. Zadnipro 8/1 ap. XX în care închiria o odaie, până la data de 05.04.2018, orele 07:36, când, în urma efectuării percheziției a fost depistat și ridicat analogul acestui stupefiant.

De către organul de urmărire penală, Chirtoacă Constantin a mai fost învinuit de faptul că, în circumstanțele descrise mai sus, a păstrat droguri și etnobotanice

Instanța a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite de două persoane, în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

În același context, instanța a statuat că acțiunile inculpatului au fost greșit încadrate conform semnelor din de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal - păstrarea drogurilor și etnobotanicelor, având în vedere că astfel de substanțe la inculpat nu au fost depistate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, că inculpatul a comis cu intenție o infracțiune gravă, care se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, că ultimul se află în locurile de detenție, fiind condamnat prin alte sentințe, aceste condamnări nu sunt prezente în certificatele de cazier judiciar anexate la cauză, precum și la cauză nu sunt anexate copii de pe acele hotărâri de condamnare, cu mențiunea despre data devenirii definitive ale acestora, motiv pentru care nu este posibilă soluționarea chestiunii privind stabilirea unei pedepse definitive prin prisma art. 84 alin. (4) sau 85 Cod penal, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin aplicarea pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani, cu executare și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități ce țin de gestionarea drogurilor și analogilor acestora pe un termen de 4 ani.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Diana Vatavu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activitatea ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

Iar în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei aplicate conform sentinței din 12.04.2021, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activitatea ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora pe un termen de 5 ani și pedeapsa complementară de 60 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Apelanta a invocat că inculpatul, prin sentința din 12.04.2021 a fost recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă, cu aplicarea art. 85 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani 8 luni, fără amendă cu privarea de a ocupa anumite funcții pe un termen de 5 ani și pedeapsa complementară de 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Respectiv, în baza art. 84 alin. (4) Cod penal, conform prevederilor alin. (1)-(3), se stabilește și în cazul în care după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2022, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Chirtoacă Constantin, a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate ce ține de circulația drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Chișinău din 12.04.2021, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate ce ține de circulația drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 5 ani și 60 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut ca eronată soluția instanței de fond privind individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, or, discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, relevă pronunțarea unei concluzii premature și greșit motivate în aspectul dat.

La caz, sunt întemeiate criticile părții acuzării privind neaplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, constatându-se că instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpatul, prin sentința din 12.04.2021 a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă, cu aplicarea art. 85 Cod penal, de 3 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de a ocupa anumite funcții pe un termen de 5 ani și pedeapsa complementară de 80 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, prima instanță incorect a respins solicitarea procurorului privind soluționarea chestiunii privind stabilirea unei pedepse definitive inculpatului prin prisma art. 84 alin. (4) Cod penal și astfel în mod eronat a stabilit pedeapsa definitivă care urmează a fi executată de către inculpat or, speței sunt aplicabile prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune din categoria celor grave, care se pedepsește cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, că anterior a mai fost judecat prin sentința Judecătorei

Chișinău din 12.04.2021 în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante sau agravante, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea pedepsei pe art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal de 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate ce ține de circulația drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 5 ani, stabilindu-i pedeapsa definitivă în conformitate cu art. 84 alin. (4) Cod penal, de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități activitate ce ține de circulația drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 5 ani și pedeapsa complementară de 60 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Avocata Natalia Pahopol declară recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și *dispunerea rejudecării cauzei*.

Recurenta invocă că aplicarea inculpatului a unei pedepse cu închisoare pe un termen de 4 ani, adică pedeapsa maximă prevăzută pentru art. 217 alin. (4) Cod penal nu este echitabilă și proporțională circumstanțelor cauzei penale și persoanei inculpatului, deoarece infracțiunea săvârșită nu reprezintă pericol social eminent pentru societate, iar infracțiunea precedentă este ușoară. Pedeapsa nu corespunde gravității, persoanei inculpatului și scopul pedepsei. Deci, sancțiunea stabilită de prima instanța este o pedeapsă reală.

Ca urmare, în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, o pedeapsa sub forma de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, este o pedeapsă prea aspră și urmează a fi schimbată.

Mai mult, examinarea cauzei în fond a fost efectuată neobiectiv, cu atitudine tendențioasă, cu excluderea și încălcarea totală a principiilor și normelor constituționale, de drept procesual-penal, inclusiv și a convențiilor internaționale la care RM face parte.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 12) CPP.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanțelor de fond și de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile

normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 84 alin. (4) Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedepșa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, instanța de judecată stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune gravă, care se pedepsește în exclusivitate cu închisoare de la 1 la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, că circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, că anterior a mai fost condamnat, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, iar pedepsele ce i-au fost aplicate s-au dovedit a fi ineficiente, chiar și în prezența circumstanțelor invocate de recurentă, aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea stabilită de instanța de apel, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5. din prezenta decizie*, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele și probele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept

separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 4. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

În același timp, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele sumare și neclare de drept și de fapt specificate în recursul ordinar, adică cele prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, cât și că: „examinarea cauzei în fond a fost efectuată neobiectiv, cu atitudine tendențioasă, cu excluderea și încălcarea totală a principiilor și normelor constituționale, de drept procesual-penal, inclusiv și a convențiilor internaționale la care RM face parte”*, nu au fost invocate și în apel, această cale de atac nefiind utilizată în genere de apărare (*pct. 3.- 5. din decizie*).

Astfel, recursul ordinar în acest sens nu are niciun suport legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat (*pct. 5. din decizie*).

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Natalia Pahopol, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 iunie 2022, în privința inculpatului Chirtoacă Constantin XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 27 ianuarie 2023.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico

